

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 aprilie 2016

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Nicolae Gordilă,
Judecători Iurie Diaconu, Elena Covalenco, Liliana Catan,
Ion Guzun,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursul ordinar împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015, declarat de avocatul Alexandru Cebanaș în numele inculpatului

Chirilov Mihail Sergiu, născut la 27 mai 1995, originar și locuitor al s. Ustia, r-nul Dubăsari, cetățean al R. Moldova, anterior condamnat:

1) prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 12 februarie 2015 și decizia Curții supreme de Justiție din 22 septembrie 2015, în baza art. 287 alin. (1) Cod penal, la 8 luni închisoare.

	<i>Termenul de examinare,</i>
<i>instanța de fond:</i>	<i>23.02.2015 – 30.03.2015,</i>
<i>instanța de apel:</i>	<i>29.04.2015 – 04.11.2015,</i>
<i>instanța de recurs:</i>	<i>03.02.2016 – 19.04.2016.</i>

Asupra recursului menționat, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 30 martie 2015, cauza fiind judecată conform prescripțiilor din art. 364¹ Cod de procedură penală, Chirilov Mihail a fost condamnat în baza art. 151 alin. (4) Cod penal la 9 ani închisoare și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal la 1 an închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă de 10 ani închisoare.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, inclusiv conform sentinței Judecătoriei Dubăsari din 12.02.2015, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 13 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip

închis, începând din 30 martie 2015, deducându-se durata aflării în arest preventiv din 07 decembrie 2014 până la 30 martie 2015.

Prin aceeași sentință a fost condamnat și Guvir Cristian, dar în privința lui hotărârile judecătorești nu se contestă.

Acțiunea civilă înaintată de succesorul părții vătămate, Josan I., a fost admisă în principiu, urmând ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

2. Instanța de fond a constatat că, la 06-07 decembrie 2014, între orele 22.00-24.00, Chirilov M., împreună și de comun acord cu Guvir C., fiind instigat de ultimul, ambii fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se în s. Ustia, r-nul Dubăsari, au intrat în gospodăria lui Josan O., unde sub pretextul restituirii unei datorii, cu o deosebită cruzime i-au aplicat lovituri peste diferite regiuni ale corpului, acțiunile violente continuând mai mult de 30 minute. În rezultat, victima a suferit leziuni corporale sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, hemoragie masivă a țesuturilor moi ale capului, hemoragie subarahnoidiană, fractura oaselor nazale, echimoze, excoriații pe față, plagă la pavilionul urechii stângi, traumă închisă a cutiei toracice, echimoze și excoriații pe torace, fractura sternului, fracturi a coastelor 2, 3, 7, 8, 9 din dreapta pe linia axilară anterioară cu lamina externă ondulată, fractura coastelor pe stânga – 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 pe linia axilară anterioară și 9, 10, 11 pe linia axilară posterioară cu hemoragii în țesuturile moi adiacente, traumă închisă a abdomenului, ruptura ficatului, hemoperitoneum – 300 ml., traumă închisă a membrelor, fractura osului ulnar stâng, care conform raportului de expertiză medico-legală nr. 189 din 09.12.2014 se califică ca vătămări grave, care sunt în legătură directă cu cauza morții lui Josan O.

Ulterior, inculpații, din motive sadice, l-au dus pe Josan O. în dormitor, unde se afla fiul acestuia, Josan C., a.n. 19.09.2007, și l-au lăsat să zacă lângă minor. În scurt timp, de la leziunile suferite, Josan O. a decedat, iar Josan C. a dormit lângă cadavrul tatălui său până dimineața, când a fost depistat de Cangea F.

Tot el, la 06-07 decembrie 2014, între orele 22.00-24.00, împreună și de comun acord cu Guvir C., cu scopul pătrunderii și rămânerii ilegale în domiciliul persoanei, a intrat, fără consimțământul lui Josan O., în gospodăria acestuia din s. Ustia, r-nul Dubăsari. Inculpații s-au aflat în gospodăria victimei mai mult de 30 minute, timp în care i-au aplicat mai multe lovituri cu pumnii și picioarele, în urma cărui fapt, acesta a decedat.

Instanța a reținut că inculpatul a solicitat examinarea cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, și, apreciind probele administrate, a concluzionat că vina lui a fost dovedită pe deplin, încadrându-i acțiunile în baza art. 151 alin. (4) Cod penal, ca vătămarea intenționată gravă a sănătății, care este periculoasă pentru viață, săvârșită de 2 persoane, cu o deosebită cruzime, precum și din motive sadice, acțiune care a provocat decesul victimei, și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal, ca violarea de domiciliu, adică pătrunderea și rămânerea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia precum și refuzul de a le părăsi la cererea ei.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a recunoscut vina, s-a căit sincer, a comis o infracțiune deosebit de gravă și una ușoară, fiind în stare de ebrietate, că se află la evidența medicului psihiatru cu diagnoza ”Tulburare de personalitate emoțional instabilă”, că se caracterizează negativ la locul de trai, concluzionând că corectarea și reeducarea lui este posibilă doar prin izolare de societate, stabilindu-i pedeapsa sub formă de închisoare, în conformitate cu prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

3. Succesorul părții vătămate, Josan I., a declarat apel, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 151 alin. (4), 179 alin. (1), 84 alin. (1) la 11 ani 3 luni închisoare.

Apelantul a indicat că pedeapsa stabilită este prea blândă, iar instanța de fond nu a ținut cont că prejudiciul material și moral nu a fost recuperat, nu au fost constatate circumstanțe atenuante, nefiind clare motivele pentru care pedeapsa a fost micșorată cu 1 an și 3 luni.

3.1. A declarat apel și avocatul Alexandru Cebanaș, solicitând casarea sentinței, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că inculpatul a recunoscut integral vina și s-a căit, prin declarațiile sale contribuind la stabilirea adevărului.

Deci, în privința lui urmează de aplicat o pedeapsă cât mai blândă posibil, adică de 8 ani închisoare, prin reducerea cu 1/3 a limitelor ei, stabilind limitele noi de la 8 ani la 12 ani închisoare, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

În baza art. 179 alin. (1) Cod penal, este posibil de a-i aplica o amendă în mărime de 4500 lei sau închisoare pe un termen de 2 luni, iar în temeiul art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 9 ani și 2 luni închisoare.

Totodată, instanța de fond nu s-a pronunțat asupra contraargumentelor apărării, expuse în susținerile verbale.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015, apelul succesorului părții vătămate, Josan I., a fost respins ca nefondat.

A fost admis apelul declarat de avocatul Alexandru Cebanaș, în numele inculpatului, casată sentința în partea stabilirii pedepsei penale, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre potrivit modului stabilit pentru prima instanță.

Conform art. 84 alin. (4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, *prin cumul parțial al pedepselor aplicate prin sentința Judecătoriei Dubăsari din 12.02.2015*, inculpatului Chirilov Mihail i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 10 ani și 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis, cu includerea duratei aflării inculpatului în stare de arest preventiv din 07.12.2014 și până la data pronunțării deciziei.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a reținut că la individualizarea pedepsei instanța de fond a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal, fiind respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunile incriminate, cu aplicarea dispozițiilor art. 364¹ Cod de procedură penală.

Împrejurările date, precum și recunoașterea vinei și căința sinceră au fost reținute de instanța de fond ca circumstanțe atenuante, fiind luate în calcul la individualizarea pedepsei penale, însă aceste circumstanțe nu pot să atragă aplicarea unei pedepse mai blândă, în procesul de apreciere, circumstanțele invocate urmând a fi raportate la gradul de pericol social al faptelor, la ansamblul condițiilor concrete în care au fost săvârșite, la personalitatea inculpatului.

Astfel, inculpatul a atentat la integritatea fizică și psihică a victimei, prin cauzarea leziunilor corporale grave, săvârșite de 2 persoane, cu o deosebită cruzime și din motive sadice, în rezultatul căror acțiuni ultima a decedat. Tot inculpatul, din motive sadice, l-a dus pe Josan O. în dormitor și l-a lăsat lângă fiul său minor Josan C., până dimineață, când a fost depistat de Cangea F.

Faptele săvârșite de inculpat prezintă un grad extrem de ridicat de pericol social, având în vedere împrejurările și modalitatea de comitere, în special ținându-se cont și de vârsta inculpatului, care a adoptat un comportament criminal la o vârstă relativ tânără, pedeapsa penală aplicată de instanța de fond fiind echitabilă, de natură să aducă atingere scopului pedepsei penale stabilit la art. 61 Cod penal.

Totodată, prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 22 septembrie 2015, a fost admis parțial apelul avocatului Alexandru Cebanaș, în numele inculpatului Chirilov M., casate sentința Judecătoriei Dubăsari din 12 februarie 2015 și decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 01 aprilie 2015, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care procesul penal în privința lui Chirilov M. în baza art. 152 alin. (1) Cod penal a fost încetat, inculpatul fiind condamnat doar în baza art. 287 alin. (1) Cod penal la 8 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

Din aceste motive urmează de casat sentința în partea stabilirii pedepsei definitive inculpatului, conform prevederilor art. 84 alin. (4) Cod penal.

5. Avocatul Alexandru Cebanaș a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea hotărârilor adoptate, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Recurentul a invocat că inculpatul a recunoscut vina integral, s-a căit sincer de cele săvârșite, dând declarații în acest sens.

Din punct de vedere penal, da, inculpatul este major și trebuie să răspundă penal, dar din punct de vedere criminologic, acesta este victima unor influențe negative din societate, el nu a conștientizat consecințele legale ale consumului de alcool și al acțiunilor săvârșite în stare de ebrietate.

Deci, în privința lui urmează de aplicat o pedeapsă cât mai blândă posibil, adică de 8 ani închisoare, prin reducerea cu 1/3 a limitelor ei, stabilind limitele noi de la 8 ani la 12 ani închisoare, în baza art. 151 alin. (4) Cod penal.

În baza art. 179 alin. (1) Cod penal, este posibil de a-i aplica o amendă în mărime de 4500 lei sau închisoare pe un termen de 2 luni, iar în temeiul art. 84 alin. (1) și (4) Cod penal, a-i stabili pedeapsa definitivă de 9 ani și 2 luni închisoare.

Totodată, instanța de fond nu s-a pronunțat asupra contraargumentelor apărării, expuse în susținerile verbale.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi respins ca inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. Conform art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora. Eroarea gravă de fapt nu reprezintă o apreciere greșită a probelor.

Sub acest aspect se reține că recursul ordinar declarat este fondat în drept și pe temeiurile prevăzute la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, cum ar fi că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, (*pct. 5. din decizie*).

Totodată, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul apărării nu s-ar fi pronunțat instanța de apel și care ar fi esența circumstanțelor că, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanța a admis o eroare gravă de fapt, raportată la exigențele art. 6 pct. 11/1) Cod de procedură penală și împrejurările invocate în descriptivul deciziei contestate, care ar fi afectat soluția instanței, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Rezultă, că recursul menționat nu îndeplinește cerințele legale de conținut în partea vizată, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al avocatului cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de această instanță, inclusiv și în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârii atacate, inclusiv cele reproduse în pct. 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanța de apel legal și întemeiat a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind pedeapsa aplicată inculpatului, just și argumentat ținând cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, 84 alin. (1) și (4) Cod penal, conform căror persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. În cazul în care, după pronunțarea sentinței, se constată că persoana condamnată este vinovată și de comiterea unei alte infracțiuni săvârșite înainte de pronunțarea sentinței în prima cauză, instanța stabilește pedeapsa definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumul, total sau parțial, al pedepselor aplicate.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în

care instanța de apel a apreciat circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanței de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în latura pedepsei în alt sens decât cel pe care îl propune avocatul, este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală, și invocarea doar acestei chestiuni în recursul ordinar este lipsită de orice suport legal (*pct. 5. din decizie*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanța de apel nu a comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurent, că hotărârea atacată cuprinde motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, că s-au aplicat pedepse inculpatului individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este unul vădit neîntemeiat.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța îl respinge ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate, în cazul în care se constată că el este neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce recursul nominalizat este neîntemeiat, el urmează a fi declarat inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 1), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Respinge ca inadmisibil recursul ordinar declarat de avocatul Alexandru Cebanaș împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 04 noiembrie 2015, în privința inculpatului Chirilov Mihail Sergiu, cu menținerea hotărârii atacate.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 17 mai 2016.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Iurie Diaconu

Elena Covalenco

Liliana Catan

Ion Guzun